

A SZENTIRÁS KÉPEKBEN

UJSZÖVETSÉG

B556

JÉZUS ELSŐ CSODÁI

BEVEZETÉS

E film célja, hogy bemutassa; Jézus a várt Messiás. Jézus maga kijelenti ezt a szamariai asszonynak Jákob kutjánál és a názáreti zsinagógában, mikor felolvassa Izajás jóvendölését.

Mutassuk meg a gyermekeknek, hogy Jézus milyen egyszerűen határozza meg az új vallást: imádni az Atyát szívvel és lélekkel. Elérkezett a messiási birodalom, amelyben Isten tisztelete nem meghatározott helyhez fűződik. Az üdvösségben nemcsak a zsidók részesülnek, hanem minden nép.

Jézus már megkezdte működését, a messiási birodalom megalapítása: munkálkodik. Egyetlen feladata, hogy elvégezze, az Atya által ráruházott küldetését.

Tanui lehetünk amint a názáreti zsinagógában a Messiás szembe-síti magát a zsidók Messiás-képével. Jézus földiijeinek viselkedése mutatja, mennyire erősen él egy földi hatalommal rendelkező, harcos Messiás-király képe bennük. A Messiás mint József fia, nem egyezik előítéleteikkel, és elutasítják Jézust. Jézus türelmesen megmagyarázza nekik Izajás ismert szövegét, mégis elzárkóznak előle, sőt képesek lenének megölni.

Jézus nemcsak kijelenti, hogy Ő a Messiás, hanem csodákkal is alátámasztja Messiási küldetését és isteni természetét. A csodák meggyőző erejűek, sokan mégsem hallgatnak rá.

A csodák Jézus Messiási természetének több vonását kiemelik:

1./ A kafarnaumi megszállotból kiüldözött lélek ezt kiáltja: Tudom, ki vagy: az Isten szentje.

2./Azzal, hogy az apostolok szombaton kalászt gyűjtöttek, és hogy meggyógyította a bénát a fürdőnél szombaton /az Istennek szentelt napon/ Jézus kinyilvánítja, hogy ő a szombat ura, azaz ő Isten, mert csak Isten rendelkezhet a neki szentelt nap.

3./ Jézust megbocsájtja a bűnöket.

Ezt csak Isten és a Messiás teheti. Jézus azt akarja megértetni, hogy ha csodálatosan gyógyít, akkor Isten, és mint Isten megbocsájtja a bűnöket. Azt kell megértetni a gyermekkel, hogy Jézus nemcsak a zsidók Messiása, hanem a mi Üdvözítőnk is, akiben hinnünk kell és akit szeretnünk kell.

JÉZUS ELSŐ CSODÁI.

2./ Jézus és a szamariai asszony.

Jézus Szamaria egyik városához, Szikárhoz ért. Ezen a helyen állt Jákob kutja. Jézus elfáradt az uton, ezért leült a kutnál. E szamariai asszony oda ment vizet meríteni. Jézus megszólította: Adj innom. Tanítványai u.i. bementek a városba, hogy élelmet szerezzenek. A szamariai asszony így válaszolt: hogyan zsidó létedre tőlem, szamariai asszonytól kérsz inni? Jézus ezt felelte: ha ismernéd Isten ajándékát s azt aki azt mondja neked: adj innom, inkább te kétél volna tőle s ő élő vizet adott volna neked. Uram, hiszen vödröd sincs, a kut pedig mély honnan vehetnél hát újra élő vizet? Jézus ezt mondta neki feleletként: aki abból a vizből iszik, újra megszomjazik: de aki abból a vizből iszik, amelyet én adok, az nem szomjazik meg soha többé. Erre az asszony kérte: Uram adj nekem ilyen vizet, hogy ne szomjazzam többé s ne keljen idejárnom meríteni. Jézus így válaszolt: Menj hívj el férjedet. Nincs férjem - felelte az asszony. Jézus erre azt mondta neki: jól mondtad, hogy nincs férjed, mert volt ugyan öt férjed, de aki most van, az nem férjed. Uram - válaszolta az asszony - látom, próféta vagy. Atyáink ezen a hegyen imádták az Istent, ti meg azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben kell imádni. Hidd el nekem asszony, - mondta Jézus - elérkezik az óra mikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogják imádni az Atyát. Elérkezik az idő s már itt is van, amikor igaz imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát. Az asszony azt felelte rá: tudom, hogy eljön a Messiás mindent tudtunkra ad. Jézus erre kijelentette: én vagyok az, aki veled beszélek.

3./ Az aratásra megérett szántóföldek.

Az asszony otthagyta a korsóját, sietve visszatért a városba, hogy Jézusról beszéljen.

Közben a tanítványk kérték: Mester egyél. De ő azt felelte: van eledelem, csak nem tudtok róla. Az én eledelem, hogy annak akaratát teljesítsem, aki küldött s elvégezzem, amit rám bízott.

Vagy nem így beszéltek: Még négy hónap és itt az aratás? Nos azt mondom nektek: Emeljétek föl szemeteket és nézzétek meg a szántóföldeket, már megértetek az aratásra.

A szamariaiak közül sokan hittek benne az asszony szavára. Odamentek hozzá, kérték, hogy maradjon náluk. Két napig ott is maradt. S az ő szavát hallva, még többen is hittek benne.

4./ A királyi tisztviselő fiának meggyógyítása.

Kafarnaumban volt egy királyi tisztviselő, akinek fia beteg volt. Amikor hallotta, hogy Jézus Judeából Galileába érkezett, fölkereste és arra kérte menjen el gyógyítsa meg a fiát, aki már halálán volt.

Jézus azonban így szólt: ha-csak jeleket és csodákat nem láttok, nem hisztek. De a tisztviselő tovább kérlelte:gyere mielőtt még meghalna a fiam! Jézus megnyugtatta: menj csak él a fiad. Az ember hitt Jézus szavának és elindult haza.

El a fiad!

Utközben elé jöttek szolgái és jelentették, hogy él a fia. Megkérdezte tőlük, hogy melyik órában lett jobban. Tegnap, a harmadik órában hagyta el a láz - felelték . Akkor az apa ráeszmélt, hogy éppen abban az órában történt, hogy Jézus azt mondta neki: él a fiad. Hívó lett egész házanépével egyetemben. /Jn 4,46-53/

6./ A Kafarnaumi ördögűzés.

Jézus betért Kafarnaumba. Itt szombaton mindjárt elment zsinagógába és tanított. Tanításával ámulatba ejtett mindenkit, mert úgy tanított, mint akinek hatalma van, nem úgy mint az írástudók. A zsinagógában volt egy tisztátalan lélektől megszált ember. Az ilyeneket kiabált. Miközünk egymáshoz, Názáreti Jézus? A vesztünkre jöttél. Tudom, ki vagy: az Istennek szentje. Jézus ráparancsolt: Hallgass és menj ki belőle! Aztán nagy kiabálás közepette ki-ment belőle. Mindnyájan elcsodálkoztak: ki ez ?- kérdezgették. Tanítása egészen új, és akkora a hatalma, hogy még a tisztátalan lelkeknek is tud parancsolni, s azok engedelmeskédnek is neki.

7./ Jézus a megígért Messiás.

Amikor Jézus Názáretbe ért, ahol nevelkedett szombaton szokása szerint bement a zsinagógába és olvasásra jelentkezett.

Izajás könyvét adták neki. Szétbontotta a tekercset és épp azon a helyen akadt meg a szemem ahol ez volt írva: az Ur lelke van rajtam, mert fölkent engem. / Elküldött, hogy örömhirt vigyek a szegényeknek hirdesem a fogjoknak a szabadelést, vakoknak a látást, hogy felszabadítsam az elnyomottakat, és hirdesem elérkezett az Ur esztendeje / Iz - 61 1 2/ Összetekerte az írást átadta a szolgáknak és leült. A zsinagógában minden szem rászégeződött s elkezte beszédét: ma beteljesedett az írás, amit az imént hallottatok. Mindenki elcsodálkozott a fönséges szavakon, amelyek ajkáról fakadtak. De- hát nem József fia? Kérdezték. Így szolt hát hozzájuk. Igaz, hogy egy próféta sem kedves hazájában.

8./ Názáret lakói felvezetik Jézust aへgyre.

Ezt hallva mind haragra gerjedtek a zsinagógában. Felpattantak, kiűzték a városon kívülre, felvezették arra aへgyre, amelyen a városuk épült, a szakadék szélére, hogy letaszítsák.

9./ Jézus eltávozik Názáretből.

De ő áthaladt közöttük és eltávozott./Lk 4 16-30./Mt 13 44 58 Mk

10./ Jézus a bérkából tanítja a népet.

Amikor egyszer a Genezáret tavánál állt, nagy tömeg sereglett hozzá, hogy hallgassa Isten szavát. Látta, hogy a tó partján két bérka vesztegel. Beszállt hát az egyik bérkába a Simonéba és megkérte, hogy lökje kicsit beljebb a parttól. Aztán leült és a bérkából tanította a népet.

11./ Jézus megjutalmazza Péter hitét.

Amikor befejezte a tanítást így szolt Simonhoz: evez a mélyre és vessétek ki a hálótokat halfogásra. Mester, egész éjszaka fáradoztunk és nem fogtunk semmit, de a te szavadra kivetem a hálót, így is tett és annyi ~~halak~~ halat fogtak, hogy szakadozni kezdett a háló. Intettek a másik bérkában levő társaiknak, hogy menjenek segíteni. Mentek is és úgy telerakták mindkét bérkát, hogy majdnem elsüllyedt.

12./ Ezentúl emberhalász leszél.

Ennek láttára Simon Péter Jézus lábához borult és e szavakra fakadt: Uram, menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, mert a szerencsés halfogás láttán társaival együtt félelem töltötte el őket. Hasonló-képp Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, Simon társait. De Jézus bátorságot öntött Simonba.

Ne félj!

Ezentul emberhalász lesz. Kivonták a hajójukat a partra és mindenüket elhagyva a nyomába szegültek /Lk.5.1.-11 Mt.5.18-22,Mk 1 16 -22/

13./ Jézus meggyógyít egy leprást.

Nagy népsokaság követte Jézust. Egyszer csak oda ment hozzá egy leprás leborult előtte és kérte: Uram, ha akarod megtisztithatsz. Jézus kinyújtotta kezét, megérintette és így szólt hozzá, akarom tisztulj meg. Erre az nyomban megtisztult a leprától. Jézus azt mondta Neki: Vigyázz ne mond el senkinek, hanem menj mutast meg magad a papnak és, ~~ajánl~~ ajánd fel a Mózes rendelte áldozatot bizonyságul.

14./ Jézus sok beteget és megszállottat gyógyít meg.

Napnyugta után hozzátartozóik elvitték hozzá a különféle bajokban szenvedő betegeket. Egyenként rájuk tette kezét és meggyógyította Őket. Sokakból gonosz lélek ment ki, így kiáltozva: te az Isten fia vagy. De ő rájuk szólt s nem engedte szóhoz jutni őket.

15./Jézus Kafarnaumban

Néhány nap múlva visszatért Kafarnaumba. Mihelyt elterjedt a hire, hogy ott van, annyian jöttek össze, hogy még az ajtó előtti téren sem fértek el. Hirdette nekik az evangéliumot. Közben egy bénát hoztak négyen cipelték.

16./ A bénát felviszik a tetőre.

Mivel a tömegtől nem tudták elébe vinni, kibontották fölötte a tetőt.

17./ A bénát Jézus elé engedik.

A nyíláson át engedték le a hordágyat, amelyen a béna feküdt. Hitüket látva Jézus így szólt a bénához: Fiam, bűneid bocsánatot nyertek. Néhány írástudó is ott ült. Ezek ilyen gondolatokat forgattak magukban, hogy beszélhet ez így? káronkodik. Ki más bocsájthatja meg a bűnt, mint az Isten? Jézus rögtön bele látott gondolataikban, miért gondoltok ilyen magatokban kérdezte. Mi könnyebb, azt mondani a bénának bűneid bocsánatot nyertek, vagy azt mondani: kelj fel s fogd ágyadat és menj haza. Tudjátok meg hát, hogy az ember-fiának van hatalma a földön a bűnök bocsánatára, ezzel odafodult a bénához: mondom neked kelj fel fogd ágyadat és menj haza. Ez felkelt fogta a hordágyat és mindenki szemeláttára elment. Mindnyájan ámultak és dicsőítették Istent.

18./ A szombati kalászszedés.

Abban az időben Jézusnak egy szombati nap a vetések között vezetett az útja. Tanítványai éheztek. Ezért csipegetni kezdték a kalászeket és eszegették. Ezt látva a farizeusok szóvátették nézd, a tanítványai olyat esznek, amit szombaton nem szabad. Erre így felelt: nem olvastátok-e, mit tett Dávid is, amikor társaival megérkezett? Bement az Isten házába és megette a szent kenyeret, amelyeket sem neki, sem társainak nem volt szabad megenni, csak a papoknak. Vagy nem olvastátok a törvényben, hogy szombatonként a papok a templomba megszegik a szombati tilalmat, mégsem követnek el bünt. Mégsem követnek el bünt? mondom nektek: itt nagyobb dologról van szó, mint a templom, ha tudnátok mit jelent: Irgalmasságot akarok nem pedig áldozatot, nem ítélnétek el az ártatlanokat. Aztán hozzáfűzte a szombat van az emberekért nem pedig az ember a szombatért. Az emberfia ura a szombatnak is.

19./ Jézus szombaton gyógyít.

Nem sokkal ezután ünnepük volt a zsidóknak, s Jézus felment Jeruzsálembe. Volt ott egy fürdő, amelynek Beteszda volt a neve. Öt oszlopcsarnoka volt. Nagyon sok beteg feküdt bennük: vakok sánták, bénák, várva, hogy a víz megmozduljon volt ott egy ember, aki már harminnyolc esztendeje szenvedett. Jézus megkérdezte meg akarsz gyógyulni? Uram - válaszolta a beteg nincs ember, aki bevinne a tóba, amikor felzavarodik a víz. Így mire odaérek, már más lép be előttem. Erre Jézus azt mondta neki: kelj fel fogd az ágyadat és menj. Az ember azon nyomban meggyógyult, felvette ágyát és elindult.

20./ A zsidók megbotrátkoznak Jézuson.

Az-nap épp szombat volt. Ezért a zsidók rászóltak a meggyógyított emberre. Szombat van, nem szabad vinned az ágyadat. Ő így felelt: aki meggyógyított azt mondta fogd ágyadat és menj. Erre megkérdezték ki volt az az ember, aki ezt mondta? Ő azonban nem tudta, mert Jézus elment onnét. Később Jézus találkozott vele a templomban és azt mondta neki: nézd meggyógyultál. Többé ne vétkezzél nehogy nagyobb baj érjen. Erre az ember elment és elmondta az zsidóknak, hogy Jézus gyógyította meg,